Ազգ
Azg
15 Սեպտեմբեր 2009 Երեքշաբթի 165 (4300)

Ռուսաստանում աճում է սպասվում է գործազրկության նոր ալիք

[illegible]

Երկար սպասված «թեժը»

[illegible]

[illegible]

Տես էջ 3

24 հացադուլավոր, 50 հաստատակամ ըմբոստ

[illegible]

Տեր-Պետրոսյանի համախոհներից Մուրադ Գրիգորյանի գործը կարճվել է

[illegible]

ՀՅԴ-ի բողոքի ցույց ԱՄՆ-ում ՀՀ ներկայացուցչության առջև

[illegible]

Սեպտեմբերի 21-ին Սարգսյան-Էրդողան հանդիպում նախատեսված չէ

[illegible]

Ս.Ռ.

Ս. Սարգսյան. «Հայաստանը մնալ է դժվարին, բայց անհրաժեշտ գործընթացի մեջ

[illegible]

Գործընթացների մասին լուրերը չեն համապատասխանում իրականությանը

[illegible]

Հ.Ս.

«Թուրքիայի հետ հարաբերությունները Հայաստանի առջև բացելու են տարածաշրջանային նախագծերը»

[illegible]

Հ.Ջ.

«Անմիջական աջակցություն հայ-թուրքական մերձեցմանը»

Աջակցությունը ցուցաբերում է Ամերիկյան բարեգործական նախկին նախագահ եւ փոխվարչապետ Ռաուֆ Վոլկերը

[illegible]

Հ.Ջ.

ԱԶԳ **Ընթացիկ**

«Տարբերակում պետք է մտնի պետական և հասարակական, կուսակցական մոտեցումների միջև»

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Հանկարծամահ է եղել Դավիթ Գևորգյանը

[illegible]

Ի՞նչ անել երեխաներին ծխելուց զերծ պահելու համար

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ո՞ւր են խժռում մեր «գայիչնիկները» ավտոմեքենան գրանցելիս

Վարորդների [illegible] գործընթացի ժամանակ

[illegible]

[illegible]

ԱԶԳ ՕՐԱԹԵՐԹ
[illegible]
"AZG" Daily NEWSPAPER
[illegible]
47 Hanrapetoutian st.,
Yerevan, Armenia, 0010

Անցուդարձ

[illegible]

Պաշտպանողության [illegible] դեմ իր քաղաքի կառավարչի [illegible] և [illegible]

[illegible]

«Միրելի՛ եղբայրս, Հայերը Թուրքիայում՝ 100 տարի առաջ» բացիկների ցուցադրություն Երևանում

[illegible]

ՀԲԸՄ՝ կենտրոնական վարչական ժողովի հաղորդագրությունը

[illegible]

Երկար սպասված «[illegible]»

[illegible]

Հայ-թուրքական արձանագրություններ. ի՞նչ է կշեռքի նժարներին

Հայաստանի քաղաքական գործիչները եւ կուսակցությունները բաժանվել են երկու խմբի. մի մասն ասում է, որ հրապարակված արձանագրություններում նախապայմաններ կան (Թուրքիայի կողմից), մյուս մասը պնդում է, թե դրանք չկան, ու փնտրում են եզան տակ հորթը: Ու փոխադարձաբար մեղադրում են միմյանց:

Մեկը մյուսից առավել սխալ է: Նախապայմաններ կան երկու կողմից էլ ու չեն կարող չլինել: Խնդիրն այն է, թե ինչ զիջումների պետք է գնան երկու կողմերն ու ինչ նպատակների են ձգտում: Արժե՞ն զիջումները այդ նպատակներին:

Ամեն մեկն՝ իր շահի հետեւից

Թուրքիան 16 տարի առաջ փակված Հայաստանի սահմանը բացելու ցանկություն է հայտնել իր կամքով, այսինքն՝ նա այդ սահմանի բացման գործում շահագրգռված է: Եվ զարմանալի կլիներ, եթե Թուրքիան ընդդիմին չձգտեր այդ գործում էլ ավելի հասնել իր շահերի բավարարման, ինչպես որեւէ այլ պետություն: Ո՞վ կարող է պնդել, թե Հայաստանին վարկ տալով կամ Հայաստանի սահմանամերձ տարածք գրավելով՝ Ռուսաստանը եւ, համապատասխանաբար, Վրաստանը, առաջին հերթին իրենց շահերին հետամուտ չեն:

Եվ այսպես, Թուրքիան համարո՞ւմ է, որ ցեղասպանության միջազգային ճանաչումը իր շահերին հակասում է: Անշուշտ: Որ Ադրբեջանի հետ հարաբերությունների վատացումը իր շահերին հակասում է: Անկասկած: Հետեւաբար նա շարունակելու է իր շահերը պաշտպանելուն ուղղված գործողություններ անել (այսինքն՝ խոչընդոտել Ցեղասպանության ճանաչմանն ու օգնել Ադրբեջանին) նաեւ հիշյալ արձանագրությունները ստորագրելուց ու վավերացնելուց հետո: Թուրքիան կշարունակի փորձել պաշտպանել Ադրբեջանի շահերը, նույնիսկ եթե հիշյալ արձանագրությունները պարունակեին, համաձայն իմ կողմից շատ հարգված պրն Վարդան Օսկանյանի ցանկության, հետեւյալ նախադասությունը. «Հայ-թուրքական հարաբերությունների նորմալացումը պետք է տեղի ունենա անկախ ղարաբաղյան խնդրի լուծման ընթացքից»:

Եվ նմանապես, Հայաստանը համարո՞ւմ է, որ Ցեղասպանության միջազգային ճանաչումը իր շահերին համապատասխանում է: Անշուշտ: Որ Լեռնային Ղարաբաղը Ադրբեջանի նկրտումներից պաշտպանելը իր շահերին համապատասխանում է: Անկասկած: Հետեւաբար նա ձգտելու է այդ նպատակներին հասնել նաեւ այդ արձանագրությունները ստորագրելուց ու վավերացնելուց հետո:

Անտեսենք այս ակնհայտ հանգամանքները եւ առաջ գնանք:

Հայաստանի շահը՝ ա, բ եւ գ

Հիմա՝ թերեւս ամենակարեւոր գործոնի մասին: Այն է՝ Հայաստանն իրոք խիստ շահագրգռված է սահմանները վերաբացելու եւ Թուրքիայի հետ դիվանագիտական հարաբերություններ ունենալու: Այնքան խիստ, որ շատերը նույնիսկ չեն պատկերացնում դրա կարեւորությունը: Իրոք, եթե հայ-թուրքական սահմանը բաց լինի, ապա՝

ա) Հայաստանը մի հզոր հաղթաթուղթ կստանա Ղարաբաղի համար պայքարում: Ադրբեջանի հզորությունը առնվազն կկիսվի: Հիմա մենք Ադրբեջանի դեմ կռվի երկու ֆիզիկական ճակատ ունենք, կմնա մեկը: Եկեք չմոռանանք, որ մենք ղարաբաղյան դիվանագիտական պայքարում դեռ չենք հաղթել:

բ) Հայաստանը կազատվի Վրաստանից ունեցած միակողմանի կախվածությունից: Սովորաբար նշվում է այս կախվածության միայն տնտեսական կողմը, այն, որ կունենանք այլընտրանքային երկաթուղի, հոսանքի ու էժան մատակարարում եւ այլն: Ու բոլորովին չի հիշատակվում այս կախվածության քաղաքական գինը. չէ՞ որ դրա պատճառով մենք ստիպված աչք ենք փակում Վրաստանի կառավարության ու վրացիների, եկեք իրերն իրենց անուններով կոչենք, ամենատեսակի հակահայկական գործողությունների վրա: Ստիպված ենք: Կազատվենք:

գ) Տնտեսական աճը իրականում որոշվում է ոչ այնքան եւ նույնիսկ ոչ թե հաղորդակցության ուղիների բացմամբ, որքան նրանով, որ Հայաստանի առջեւ կբացվի Թուրքիայի շուկան: Մոռանում ենք, որ մենք գտնվում ենք աշխարհում նմանը չունեցող իրավիճակում, Թուրքիայից Հայաստան է գալիս տարեկան 200 միլիոն դոլարի ապրանք, հակառակ ուղղությամբ ճանապարհը փակ է: Երկյուղ են արտահայտում, որ մեր շուկան կբացվի նրանց առաջ, թեեւ մերը երբեք էլ փակ չի եղել: Բայց համարյա չեն խոսում, թե ինչ կլինի, երբ Հայաստանի ապրանքների շուկան 3 միլիոն սպառողի փոխարեն ունենա 70 միլիոն, այն էլ հենց իր կողքին, ոչ թե հազարավոր կիլոմետրեր հեռու, ինչպես օրինակ՝ Ռուսաստանը: Սա կլինի արդեն մի բոլորովին ուրիշ Հայաստան: Թե ինչ ներդրումներ ու ներդրողներ կհոսեն դեպի այդ Հայաստանը, ոչ մի կերպ հնարավոր չէ կանխատեսել: Կարելի է միայն հիշել այն ներդրողների ոչ փոքր քանակը, ովքեր հրաժարվել են Հայաստան գալու մտքից նրա շուկայի փոքրության պատճառով:

Ու նորից շեշտեմ. սահմանի բացմամբ շահագրգռված է նաեւ Թուրքիան: Նա ունի դրա համար իր պատճառները, որոնց վրա հիմա չեմ ծանրանա:

Կշեռքի մյուս նժարը

Այսքանն ասելուց հետո դառնամ այն «անընդունելի նախապայմաններին», որոնց մասին խոսում են արձանագրությունների քննադատները:

Առաջին «նախապայման». պատմական հանձնաժողովը: Ասվում է, որ նրա առկայությունը (իսկ ըստ նույն Վարդան Օսկանյանի, արդեն իսկ արձանագրությունների նախաստորագրման փաստը) արդեն կլինի, որ Թուրքիան աշխարհին հայտարարի, թե պետք չէ, որ այլ երկրներ ճանաչեն Հայոց ցեղասպանությունը, քանի որ իրենք հայերի հետ պարզում են այդ հարցը: Ենթադրենք, թե կասի: Հայաստանը՝ հանձին Սերժ Սարգսյանի, հայտարարել է, որ Ցեղասպանությունը սակարկման խնդիր չէ, բայց Թուրքիան, իհարկե, կասի, ինչպես մինչեւ հիմա է ասել, որ Ցեղասպանության հարցը պետք է թողնել պատմաբաններին: Ո՞ւմ կհամոզի Թուրքիան եւ ո՞ւմ՝ Հայաստանը:

«Կհամոզվեն», ինչպես միշտ, նրանք, ովքեր ցանկանում են համոզվել: Հիշեցնենք, շա՞տ են այսօր նրանք, ովքեր «ցանկանում են համոզվել», որ 1915 թվականին եղել է Ցեղասպանություն: Այլ կերպ ասած, շա՞տ են այն խորհրդարանները, որոնցում դրված է Հայոց ցեղասպանության ճանաչման հարցը: Որքան ես գիտեմ, հիմա կա միայն մեկ այդպիսի խորհրդարան՝ ԱՄՆ-ի Կոնգրեսը: Վերջին հինգ տարում ոչ մի ուրիշ երկիր մեր օգտին «համոզվելու» նշաններ չի ունեցել: Եվ այդ մեկ խորհրդարանը՝ ԱՄՆ-ի Կոնգրեսը եւս, «կհամոզվի», որ Ցեղասպանություն իրոք եղել է, միայն այն դեպքում, երբ դա բխի իր շահերից: Ոչ շուտ ու ոչ ուշ: Ու հայ-թուրքական հարաբերությունների հաստատման մասին արձանագրությունները դրանում ոչ մի դեր չեն խաղալու:

Լա՛վ, ենթադրենք, թե խաղալու են: Բայց եկեք կշեռքի մի նժարին դնենք վերը հիշված ա, բ, եւ գ կետերը, մյուսին՝ ԱՄՆ-ի Կոնգրեսում Ցեղասպանության ճանաչումը: Ո՞րն է ավելի պետք այսօրվա Հայաստանի Հանրապետությանը:

Հիշենք, որ Ցեղասպանության ճանաչման այնպիսի մի ջատագով, ինչպիսին ամերիկահայ հայտնի խմբագիր Հարութ Սասունյանն է, բազմիցս ասել է, որ Կոնգրեսի կողմից Ցեղասպանության ճանաչումը ոչ մի նշանակություն չունի, քանի որ ԱՄՆ-ը վաղուց արդեն ճանաչել է Հայոց ցեղասպանությունը նախագահ Ռոնալդ Ռեյգանի շուրթերով:

Վերջապես, առավել պարզեցնեմ մեր խնդիրը՝ հիշեցնելով, որ Ցեղասպանության միջազգային ճանաչման խնդիրը Հայաստանի Հանրապետության ազգային անվտանգության դոկտրինի մի մասն է կազմում: Հիմա ի՞նչն է ավելի կարեւոր մեր ազգային անվտանգության համար: Եվս մեկ (կամ թեկուզ՝ հինգ) օտարերկրյա խորհրդարաններում Ցեղասպանության ճանաչման անորոշ հեռանկա՞րը, թե՞ դարձյալ վերը հիշված ա, բ եւ գ կետերը, որոնց հասնելու իրական շանս է առաջացել:

Երկրորդ «անընդունելի նախապայմանն» է այն, որ Թուրքիայի խորհրդարանը կարող է ձգձգել արձանագրությունների վավերացումը՝ պահանջելով, որ Հայաստանը զիջումների գնա Ղարաբաղի հարցում, թեեւ այդ հարցը ամենեւին չկա արձանագրություններում: Իրոք կարող է: Ու ոչ միայն Ղարաբաղի հարցում, կարող է դնել նաեւ այլ պահանջներ, որոնք հիմա մեր մտքով չեն անցնում: Հետո՞ ինչ: Հիմա էլ է Թուրքիան փորձում հարկադրել մեզ կատարել Ադրբեջանի պահանջները: Հիմա էլ են Մինսկի խմբի եռանախագահները ճնշում գործադրում: Ի՞նչ կփոխվի, եթե ստորագրենք արձանագրությունները: Եթե մի փորձ անենք հասնելու վերը հիշված ա, բ եւ գ նպատակներին: Ոչինչ էլ չի փոխվի: Միայն շանս կառաջանա՝ հասնելու այդ ա, բ եւ գ նպատակներին: Շանս, որ կարող է եւ չիրականանալ: Այսինքն, իրերը կարող են մնալ այսօրվա փուլում, երբ չունենք հարաբերություններ Թուրքիայի հետ: Կարող են մնալ, բայց կարծես թե չեն մնալու, որովհետեւ Թուրքիան, ինչպես երեւում է, իրոք շահագրգռված է փոխելու (թե չէ՞ չէր նախաստորագրի այս թղթերը): Ուրեմն՝ շանս ունենք հասնելու վերը հիշված ա, բ եւ գ նպատակներին: Ուրեմն՝ արժե փորձել:

Այս հարցի կապակցությամբ Վարդան Օսկանյանը գրում է. «... եթե այս արձանագրությունների վավերացումը տեղի ունենա... նախքան Օբամայի ապրիլ 24-յան ուղերձի ժամկետը... կարելի է վստահ լինել, որ Թուրքիան եւ Ադրբեջանը ստացել են բավարար երաշխիքներ Ղարաբաղին հարող տարածքների վերադարձի եւ ԼՂՀ կարգավիճակի շուրջ» («168 ժամ», սեպտեմբերի 10): Լավ, այդ ի՞նչ երաշխիքներ կարող են լինել, որ Հայաստանից (Հայաստանի ղեկավարությունից) հիմա չի կարելի ստանալ, բայց արձանագրությունների վավերացումից հետո կարելի է: Անհասկանալի է: Ի՞նչ է փոխվելու այդ վավերացումից հետո: Ինչո՞ւ պետք է Հայաստանի իշխանությունները հակված լինեն տարածքները հանձնելու վավերացման դիմաց: Գուցե օտարները կփորձեն օգտվել Սերժ Սարգսյանի լեգիտիմության խնդրից, ինչպես որոշ արտասահմանյան աղբյուրներ ակնարկում են: Բայց այդ խնդիրը նույնպես կա նաեւ այսօր: Պետք է հասկանալ հարգելի նախկին արտգործնախարարին:

Եվ վերջինը՝ սահմանների հարցը: Անկասկած, ամենացավոտ հարցն է, ինձ թույլ կտամ ասել՝ ավելի ցավոտ, քան Ցեղասպանության հարցը: Այն պարզ պատճառով, որ Ցեղասպանության զոհերին վերադարձնել հնարավոր չէ, իսկ կոմունիստների ու Մուստաֆա Քեմալի գծած սահմանի փոփոխության, այն է՝ պատմական մեր հողերը գոնե մասամբ վերադարձնելու հույսը մնում է ու միշտ կմնա: Արդ՝ սույն արձանագրությունները ամրագրո՞ւմ են այդ սահմանները, թե՞ ոչ: Դիվանագետները ասում են, թե վիճելի տարածքների հարցը միշտ էլ կարելի է բարձրացնել, հարաբերությունների հաստատումը պարտադիր չէ, որ նշանակի սահմանների մեկընդմիշտ ու վերջնական ճանաչում: Վերջի վերջո, արձանագրությունների վավերացման դեպքում էլ Հայաստանը միշտ ազատ է դրանց այս կամ այն դրույթը չեղյալ հայտարարելու (իսկ կարո՞ղ է որեւէ մեկը երաշխիք տալ, որ սահմանը բացելուց որոշ ժամանակ անց Թուրքիան նորից չի փակի այն): Չգիտեմ: Մի բան պարզ է, որ մեր հողերին որեւէ կերպ տիրություն անելու համար մենք պետք է մեր կեղեւում փակված չմնանք, այլ գոնե ունենանք բաց սահման ու նորմալ դիվանագիտական հարաբերություններ Թուրքիայի հետ: Հակառակ տեսակետի կողմնակիցները կարո՞ղ են ցույց տալ, թե Հայաստանի Հանրապետությունը ի՞նչ է արել պատմական հողերը վերադարձնելու համար այս փուլում: Ու ի՞նչ կարող է անել: Սահմանի վրա պլակատ դնել՝ «Տվե՛ք մեր հողերը»: Թե՞ բանակը շարժել դեպի Արեւմտյան Հայաստան: Եթե շատ ցանկություն կա այս վերջին տարբերակով գործելու, առավել եւս արձանագրությունները թերեւս չեն խանգարի:

Դարձյալ պետք է արձագանքեմ Վարդան Օսկանյանի արտահայտած կարծիքին: Սահմանների կետի մասին նա գրում է. «Տարածքային ամբողջականության շեշտադրումը միջազգայնորեն ընդունված այն ձեւակերպումն է, որը լուծում է սահմանների հետ կապված ճանաչողության խնդիրը, միեւնույն ժամանակ չզրկելով մեզ պատմական արդարությանը հետամուտ լինելու մեր իրավունքից: Մինչդեռ փաստաթղթում այնուհետեւ արձանագրված «երկու երկրների միջեւ գոյություն ունեցող ընդհանուր սահմանի փոխադարձ ճանաչում» ձեւակերպումից պետք էր խուսափել ամեն գնով»: Ակնհայտորեն, նա իրավացի է: Բայց որքանո՞վ էր իրական խուսափել այս արձանագրություններում «ընդհանուր սահմանի փոխադարձ ճանաչում» ձեւակերպումից: Չէ՞ որ թուրքական կողմում էլ անփորձ մանկիկներ չեն նստած ու գիտեն, թե ինչ են ուզում հայերն իրենցից: Չափազանց տարբեր «քաշային կատեգորիաներ» ունեն բանակցող երկրները, բավական է հիշել միայն բնակչության տարբերությունները: Ըստ երեւույթին, սա իրոք այն նախապայմանն է, որի ընդունումից հայկական կողմը չէր կարող խուսափել, եթե ուզում էր ունենալ վերը հիշյալ ա, բ եւ գ կետերը:

Փորձե՞լ, թե՞ ոչ

Կա եւս մի պատճառ, որ կապված է հատուկ այս գործերի արժեքի, դա այն է, թե ովքեր են դրանք իրականացնողները: Առաջին անգամ չէ, որ ասել եմ, թե ներկայիս իշխող քաղաքական վերնախավը, մեղմ ասած, վստահություն չի ներշնչում: Նրա բնութագրերն են՝ անսկզբունքային ու ինքնախնդիր, եւ նա, այդ վերնախավը, իր այս բացասական հատկանիշներով ամեն քայլափոխին վարկում է հասարակությանը: Նման քաղաքական վերնախավի պարագայում միշտ երկյուղ կա, որ նա կարող է չլինել բավականաչափ հուսալի: Սակայն ինչ վերաբերում է այս արձանագրություններին, ապա, որքան ցույց է տալիս վերն արված վերլուծությունը, առ այսօր երկրի առկա քաղաքական ղեկավարությունը արել է լավագույն հնարավորը: Հույս կա, որ առաջիկայում էլ այդպես կլինի: Առավել եւս, որ հայ-թուրքական հարաբերությունների հարցում իշխանական վերնախավի ու նրա ամենազորեղ հակառակորդ Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի մոտեցումները խորքում բավական նման են, ու Տեր-Պետրոսյանը հետագայում եւս կջանա աջակցել այս հարցում Սերժ Սարգսյանին:

Պետք է հնարավորություն տալ, որ փորձ անենք սահմանը բացել տալու: Այս պատեհությունը եթե կորցնենք, նորը կարող է չլինել երկար ժամանակ:

[illegible]

Միջազգային

Կիրակնամուտ՝ «Կեռան թագուհու Ավետարանի» վերատպությունը

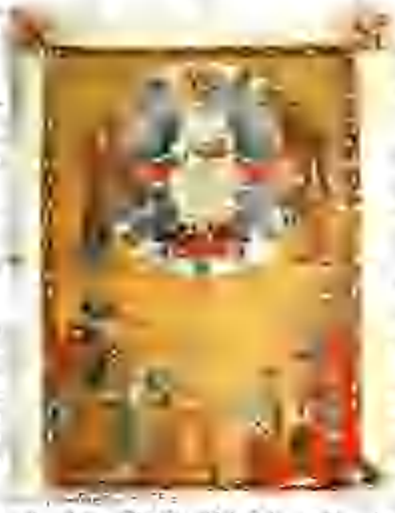

Բուշին անդրադարձված խրամի կոշկակարը ազատ կարձակվի

Բեն Լոդենը՝ ամերիկացիներին. «Տոկոմարտության պատճառն Իսրայելն է»

Վարկ Վենեսուելային՝ ռուսական զենքի համար

Պուտինի զայրույթն ու չխրած բառերը

ԱԶԳ — Մշակույթ

Միշել Լեգրանին չհարցազրուցեցին

[illegible]

[illegible]

ՀԱՄԵՐԳ

Մեղեդապատման հունչէ

[illegible]

Հայաստանում նկարահանված ամերիկյան գեղարվեստական ֆիլմի մասին «Բաց երաժշտություն» փառատոնում

[illegible]

Ճանաչենք բանաստեղծին

«Ազգ» թերթի 10 սեպտեմբերի, 2009, հինգշաբթի, 162 (4304) համարում [illegible]

[illegible]

Ռոքի ներքական լեգենդը Երևանում

Բրիտանական լեգենդար ռոք խումբը՝ Uriah Heep, [illegible] Երևանում [illegible] Uriah Heep-ը ստեղծվել է 1969 թվականին Լոնդոնում: [illegible] Look at Yourself, Demons and Wizards, The Magician's Birthday [illegible] 1971-73 թվականներին:

Ա. Պ.

Հայ ձյուդոիստներից լավագույնն Արտյոմ Բաղդասարյանն էր

[illegible]

Չեմպիոնության համար պայքարը սրվում է

[illegible]

Մրցաշարային աղյուսակ

	Խ	Հ	Ո	Պ	Գ	Մ
1. Փյունիկ	21	14	5	2	39-10	47
2. Միկա	21	14	2	5	45-23	44
3. Ուլիս	21	12	4	5	32-15	40
4. Բանանց	21	11	2	8	32-20	35
5. Գանձասար	21	9	2	10	18-29	29
6. Շիրակ	21	4	7	10	12-32	19
7. Կիլիկիա	21	4	3	14	17-37	15
8. Արարատ	21	1	5	15	10-36	8

Ռմբարկուներ

[illegible]	«Միկա»	11
Հենրիխ Մխիթարյան	«Փյունիկ»	11
Արամ Ոսկանյան	«Միկա»	10
[illegible]	«Ուլիս»	10
[illegible]	«Ուլիս»	9

Կիմ Կլայստերսի հաղթական վերադարձը

[illegible]

[illegible]

ՇԱԽՄԱՏ

Արոնյանը գերազանցեց բոլորին

[illegible]

Ծանրորդների հաջող ավարտը

[illegible]

Անդրանիկ Հակոբյանը՝ աշխարհի փոխչեմպիոն

[illegible]

Մրցաշարն օգտակար էր պատանի շախմատիստների համար

[illegible]

Էջը պատրաստեց [illegible]

ԱԶԳ

Օրվա հետքով

[illegible]

«Արեւմտյան Հայաստանը հայի համար երբեւէ չի կարող Արեւելյան Անատոլիա դառնալ»

Թուրքական «Միլլիեթ» թերթին հայտարարել է Էդուարդ Շարմազանովը

[illegible]

«Ենթահանձնաժողովը չի կարող վիճարկել Ցեղասպանությունը»

[illegible]

«Արդի դարը՝ Արարատն է»

[illegible]

Ղարաբաղի ասնղությունը «միջազգային իրավունքի» ընդդեմ

[illegible]

Հ. ՉՈԼԱՔՅԱՆ

ՕՐՎԱ ԽՈՍՔԸ ԵՎ ԽՈՐՀՐԴԱՆԻՇԸ

Մատենադարանին նվիրաբերվեց Նախիջեւանից բերված 17-րդ դարի Ավետարան

[illegible]

[illegible]

ԱՐՄԱՆ ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ

Վաճառվում է բնակարան՝ Բեյրութում

Բեյրութի բանուկ փողոցներից՝ Նահր ողողէսղի վրա, կենտրոնական հրապարակից 1,5 կմ հեռավորությամբ, վաճառվում է բնակարան 7 հարկանի շենքի 2-րդ հարկում: Տարածքը՝ 126 մ², ընդարձակ 2 ննջարան, միացյալ հյուրասենյակ-ճաշասենյակ (46 մ²), մեծին 2 եւ արտաքին 1 պատշգամբ, 2 բաղնիք: Հարեւանները՝ հայ: Տարածքը կարելի է օգտագործել նաեւ որպես օֆիս-բնակարան, կամ կլինիկա: Գինը՝ պայմանագրային: Հեռ. 091-190706:

ԱճՈՒՐԴ ՀՀ-ՈՒՄ ԱՄՆ ԴԵՍՊԱՆԱՏԱՆԸ
Ս.թ. սեպտեմբերի 19-ին ժամը 10:00-19:00

Աճուրդով հրավիրելու են օգտագործված բնակարանային եւ գրասենյակային կահույք, համակարգիչներ, մեքենաներ եւ այլ առարկաներ:

Բոլոր հետաքրքրված անձինք կարող են ուրբաթ օրը, սեպտեմբերի 18-ին ժամը 10:00-19:00 եւ շաբաթ օրը, սեպտեմբերի 19-ին ժամը 9:00-10:00 ծանոթանալ աճուրդով հրացվող առարկաների ցանկին: Առարկաների դիտումն անվճար է:

Բոլոր առարկաներն հրացվում են կանխիկ գումարով՝ այնպես ինչպես կան: հրացված առարկաները ետ չեն ընդունվում: Իրավաբանական ու ֆիզիկական այն անձինք, ովքեր արդեն նախկին աճուրդում գումարներ կատարելու իրավունքը չունեն, պատասխանատու են սահմանված նախապայմանների կատարման մասին:

Աճուրդը կանցկացվի ՀՀ-ում ԱՄՆ դեսպանատան ցանկապատ օրգանիզացման տարածքում, հասցեն՝ ք. Երեւան, Ամերիկյան փողոց 1:

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ Կառավարությանն առընթեր Պետական եկամուտների կոմիտեի մաքսային ծառայության թափուր պաշտոններ զբաղեցնելու համար Երեւան քաղաքում / Մ.Խորենացի 3 / անցկացված մրցույթում 12.09.2009թ. արդյունքով հաղթող են ճանաչվել՝

NN	Մաքսային ծառայության պաշտոնի անվանումը	Մրցույթի անցկացման օրը	Մրցույթի հաղթողը (հաղթողները)
1.	«Զվարթնոց» մաքսատան Կարմիր խաչի մաքսային ստուգիչ-կարգավոր	11.09.2009թ	Վարդանյան Կորյուն Դավիթի
2	«Զվարթնոց» մաքսատան Կարմիր խաչի մաքսային ստուգիչ-կարգավոր	11.09.2009թ	Անդրեասյան Գրիգոր Գուրգենի
3	ԱՄՄԶ մաքսատան Կարմիր խաչի մաքսային ստուգիչ-կարգավոր	11.09.2009թ	Հախինյան Վահրամ Ռաֆիկի
4	ԱՄՄԶ մաքսատան Կարմիր խաչի մաքսային ստուգիչ-կարգավոր	11.09.2009թ	Ալավերդյան Մանուկ Հենրիկի
5	ԱՀՅԱ մաքսատան Կարմիր խաչի մաքսային ստուգիչ-կարգավոր	11.09.2009թ	Մանուկյան Նարեկ Ռաֆիկի
6	Սյունիքի մաքսատան Մեղրիի մաքսային կետի Կարմիր խաչի մաքսային ստուգիչ-կարգավոր	11.09.2009թ	Հակոբջանյան Իգոր Ղեւոնդի
7	«Զվարթնոց» մաքսատան Անձնակազմի զննող ավագ մաքսային ստուգիչ-հավաքարար	10.09.2009թ	Գրիգորյան Լեւոն Եղիշեի
8	ԱՄՄԶ մաքսատան Անձնակազմի զննող ավագ մաքսային ստուգիչ-հավաքարար	10.09.2009թ	Ալավերդյան Վարդան Բախշուրի
9	Արարատի մաքսատան ավագ մաքսային ստուգիչ-հավաքարար	10.09.2009թ	Սարգսյան Հայկ Աշոտի
10	Շիրակի մաքսատան ավագ մաքսային ստուգիչ-հավաքարար	դիմող չի եղել	
11	ՄԵՓ մաքսատան ավագ մաքսային ստուգիչ-հավաքարար	10.09.2009թ	Երիցյան Արթուր Կարոյի
12	Սյունիքի մաքսատան Մեղրիի մաքսային կետի ԱՄԸՑ 1-ին բաժանմունքի մաքսային ստուգ	10.09.2009թ	Միրզոյան Վահե Վարդանի
13	Սյունիքի մաքսատան Մեղրիի մաքսային կետի ԱՄԸՑ 2-րդ բաժանմունքի մաքսային ստուգ	10.09.2009թ	Ալեքսանյան Ժորա Վաղինակի
14	Սյունիքի մաքսատան Մեղրիի մաքսային կետի ԱՄԸՑ 3-րդ բաժանմունքի մաքսային ստուգ	10.09.2009թ	Առաքելյան Ռուզաննա Խաչատուրի
15	Սյունիքի մաքսատան Մեղրիի մաքսային կետի ԱՄԸՑ 4-րդ բաժանմունքի մաքսային ստուգ	10.09.2009թ	Մելիքյան Հայկ Ռոբերտի

ՀՀ Կառավարությանն առընթեր Պետական եկամուտների կոմիտե

Հայտարարություն

[illegible]

WWW.
azg.am

ԳՈՎԱԶԴԻ ՀԱՄԱՐ ԶԱՆԳԱՀԱՐԵԼ՝ 58-29-60

Լրատվական գործունեություն իրականացնող՝ «Ազգ օրաթերթ» ՍՊԸ, Երեւան, Հանրապետության 47: Պետական գրանցման վկայականի համարը՝ 02 ԱՆ 047261, տրված՝ 17.02.00 թ.:
Թողարկման պատասխանատու, գլխ. խմբ. Հակոբ Ավետիքյան: Տպաքանակ՝ 3000, ստորագրված է տպագրության՝ 14.09.2009, ժամը՝ 100 դրամ, տպագրված՝ «Նոյյան Տապան» ՍՊԸ տպարանում: Իսահակյան 28: